

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/17/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz eljárás tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Miskolci Törvényszék 2.Pf.20.637/2022/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (Krizsa Ügyvédi iroda, eljáró ügyvéd dr. Krizsa Lajos) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Miskolci Törvényszék 2.Pf.20.637/2022/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [2] Kérelmét az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére alapította.
- [3] 2. Az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratok alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló előzményi ügy lényegét az alábbiak szerint foglalta össze.
- [4] 2007 szeptember 19-én gépjárművásárlás finanszírozása céljából kölcsönszerződést kötött az adós, a szerződés biztosítékeként szeptember 24-én egy magánszemély készfizető kezességet vállalt. Az indítványozó 2011 júniusában készfizető kezességvállalási nyilatkozat aláírásával szintén készfizető kezességet vállalt a kölcsönszerződés megfizetésére. A hitelező egy autófinanszírozással foglalkozó gazdasági társaság volt, mely 2017-ben beolvadt egy bankba. A bank a szerződés alapján fennálló követelését 2020 áprilisában egy gazdasági társaságra ruházta át (a továbbiakban együtt: felperes).
- [5] A felek megállapodása szerint a kölcsön összegének nyilvántartása CHF pénznemben, míg a folyósítás és a törlesztés forint pénznemben történt. A szerződés 6. pontja szerint a szerződés változó kamatozású, CHF alapú, változó futamidejű; az éves induló

ügyleti kamatláb 4,74 %. A 9. pont szerint a THM induló mértéke 5,41 %. A szerződés utalt arra, hogy a THM megváltozásának feltételeit, valamint az ügyleti kamatláb változásának eseteit és módját a szerződés mellékletét képező Üzletszabályzat tartalmazza.

- [6] A felperes 2015. március 16-án készítette el a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2. tv.) 13. § (1) bekezdése szerinti elszámolást, amely tartalmazta egyrészt a tisztességtelenül felszámított kamat összegét és ezt levonva megállapította a fennálló tőketartozást. Az adós az elszámolással szemben nem élt panasszal. A felperes az egyes fogyasztói kölcsönszerződésekből eredő követelések forintra átváltásával kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló 2015. évi CXLV. törvényben (a továbbiakban: forintosítási tv.) előírt kötelezettségének eleget téve a devizában nyilvántartott tartozás forintra váltása érdekében 2015 decemberében levélben a szerződés módosítását kezdeményezte, amellyel szemben az adós elutasítással nem élt, így a szerződés jogszabály erejénél fogva e feltételek szerint módosult.
- [7] Tekintettel arra, hogy az adós a szerződésben foglalt fizetési kötelezettségének nem tett eleget, a felperes 2016. március 22-én a szerződést felmondta. Ennek következtében az adós szerződés szerinti teljes tartozása egyösszegben esedékessé vált. A felperes a felmondás napján egyidejűleg megküldte a készfizető kezesek részére az adóshoz címzett felmondását és felszólította mindkét kezest, hogy kötelezettségvállalása alapján a tartozást 2 napon belül a szerződésnek megfelelő fizetési formában teljesítse.
- [8] A felperes fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztése útján érvényesítette vagyoni igényét, mely 2021. március 29-én került kibocsátásra és amellyel szemben mindhárom kötelezett a törvényes határidőn belül ellentmondással élt, vitatva a felperesi jogosult követelésének jogszerűségét és összecszerűségét is. Erre tekintettel a fizetési meghagyásos eljárás perré alakult át.
- [9] A felperes tőke, kamat, késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket (adós, indítványozó és a másik, készfizető kezességet vállaló magánszemély, a továbbiakban együtt: alperesek).
- [10] Az alperesek vitatták mind a felperesi kereset jogalapját, mind pedig összecszerűségét és – tekintettel arra, hogy a kirovó és a lerovó pénznem is forintban lett meghatározva – azt is, hogy a szerződés deviza alapú. Nézetük szerint az adós forintban adósodott el. Erre utal az a körülmény is, hogy bár a felperes devizaalapú szerződés alapján kérte az alperesek marasztalását, azonban nem jelölte meg még a nyilvántartásba vett devizaösszeget sem, és nem mutatta ki a szerződésből eredő követelés alakulását. Ezen túlmenően hivatkoztak a teljes hiteldíjmutató és az ügyleti kamat mértékének eltérésére a felperesi kereset összecszerűségének

bizonyítatlansága körében. Ellenkérelmükben az alperesek arra is hivatkoztak, hogy a szerződés nem tartalmaz megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázat kapcsán, ezért érvénytelen.

- [11] A felperes – többek között – előadta, hogy az egyedi szerződésben és az Üzletszabályzatban részletesen tájékoztatta az adóst az árfolyamkockázatról. Az összegszerűséggel kapcsolatban egyrészt részletes banki kimutatást csatolt. Másrészt hangsúlyozta, hogy a 2015. decemberi szerződésmódosítási kezdeményezés során, amennyiben az adós az átváltás számítását, a kamat számítását, az új törlesztőrészleteket tartalmazó táblázatban foglaltakat vagy a számítások megfelelőségét vagy azt vitatta volna, hogy a szerződésmódosítással kapcsolatban bármilyen dokumentumot nem kapott meg, úgy ezzel szemben panasszal élhetett volna. Mivel ilyen panasszal nem élt, ezért a forintosítási tv. alapján az ún. törvényi alapú szerződésmódosítás létrejött. .
- [12] Az első fokon eljáró Encsi Járásbíróság 1.P.20.081/2021/24. számú ítéletében megállapította, hogy a szerződés deviza alapú szerződés volt, a felek egybehangzó akarata is ilyen típusú szerződés megkötésére irányult; a keresetet alaposnak, az alperesek érvénytelenségi kifogását alaptalannak találta és egyetemlegesen kötelezte az alpereseket a felperes által kért összeg megfizetésére. A bíróság annak a ténynek tulajdonított kiemelt jelentőséget, hogy a felperes egyrészt részletes kimutatást csatolt a kölcsöntartozás alakulásáról, másrészt az adós sem az elszámolással, sem a forintosítással szemben nem élt panasszal, nem vitatta fennálló tartozásának összegét, hanem ezt csak a per során kifogásolta.
- [13] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperesek fellebbezéssel éltek; a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság a döntést 2.Pf.20.637/2022/4. számú ítéletével helybenhagyta.
- [14] Az indítványozó a jogerős döntéssel szemben alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Az indítványában rögzített, a per során már előadott jogi érvelésen alapuló álláspontja szerint a támadott ítélet sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát, mivel szerinte a bíróságok általi marasztalásukra úgy került sor, hogy a felperes a bírósági eljárások során nem bizonyította megfelelően követelése összegszerűségét. A bíróság döntését önkényesen, véleménye szerint a vonatkozó jogszabályok, az Alkotmánybíróságnak a döntéseiben, illetve párhuzamos indokolásban megjelenő gyakorlata és a Kúria 4/2021. PJE határozatának figyelmen kívül hagyásával hozta meg. Sérti továbbá a tisztességes eljáráshoz való jogot, hogy álláspontja szerint a bíróság – indokolási kötelezettségét sértő módon – nem adta kellő indokát, miért fogadta el döntése alapjául a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1. tv.) alapján szerinte semmisnek minősülő szerződéses rendelkezéseken alapuló felperesi kimutatást. Nézete szerint a DH1. és a DH2. tv. rendelkezéseinek figyelmen kívül

hagyása, illetve a bíróságok *contra legem* jogértelmezése, a forintosítási tv. kiterjesztő értelmezése miatt nem érvényesült a hatékony bírói jogvédelem. Mindezek az indítványozó által állított hiányosságok szerinte az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét eredményezték. Megjegyezte, hogy neki és kezestársának kizárólag a peres eljárásban volt lehetősége vitatni a perben érvényesített követelés összecszerűségét, azonban a bíróságok „érdemi bizonyítás nélkül lefolytatott eljárása következtében kiszolgáltatottá” vált a felperessel szemben, „amire nem került volna sor, ha a bíróságok jogaimat és kötelezettségeimet pártatlan módon és tisztességes tárgyaláson, nyilatkozataim és – főleg a vonatkozó anyagi és eljárási – jogszabályok figyelembe vételével állapították volna meg”.

- [15] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerint folytatott eljárásában mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ennek során megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek [Abtv. 30. § (1) bekezdés, valamint 52. § (1b) bekezdés a)–f) pont] megfelel.
- [16] 3.1. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt a támadott törvényszéki ítélet kézbesítésének időpontjához képest az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőben terjesztette elő.
- [17] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt formai követelményeknek eleget tesz.
- [18] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 27. §-a]; és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXVIII. cikk (1) bekezdése]. Az indítvány kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére is.
- [19] 3.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.
- [20] Az Abtv. 29. §-ában írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítvány kapcsán elméletileg vizsgálható alaptörvényi rendelkezés – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése – tartalmát érintően {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89], 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés}. Ezen gyakorlat lényeges tartalmára az indítvány is utal, a jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [21] A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá.

- [22] Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét lényegében arra tekintettel tartja megállapíthatónak, hogy az eljáró bíróságok – véleménye szerint szakjogi szempontból tévesen – úgy foglaltak állást, hogy a per tárgyát képező kölcsönszerződés az indítványozó érvelésével szemben nem forint, hanem deviza alapú szerződésnek tekintendő; továbbá, hogy a felperes pénzügyi intézet által elkészített elszámolások, előterjesztett kimutatások, és a forintosításra vonatkozó szerződésmódosítás elfogadása miatt a felperes által állított összegszerűséget elfogadták a marasztalás mértékének alapjául. Ez – nézete szerint – az eljárás során alkalmazott jogszabályok kiterjesztő értelmezését jelenti. Az indítvány ezekkel kapcsolatos érvelése valójában az ezzel összefüggésben már a per során is előadott és a bíróságok által elbírált (szakjogi) érvek kifejtését, részletes megismétlését tartalmazza.
- [23] Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}; vagyis a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírálatába.
- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszában lényegében az eljáró bíróságoknak a per tárgyát képező követelés alapjául szolgáló kölcsönszerződés érvénytelensége, annak forint- vagy deviza alapú szerződésként minősülése, továbbá az elszámolás elvégezhetősége mikénti megítélésével összefüggő (szak)jogi érvelését kifogásolja, illetve annak, valamint az abból levont következtetéseknek a felülbírálatát kéri. Erre ugyanakkor az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel, az ezen kérdésekben való döntéshozatal ugyanis olyan szakjogi mérlegelést és jogalkalmazást igényel, amelyek tárgyában az Alkotmánybíróság nem foglalhat állást. Ez a vonatkozó jogszabályok alapján a bíróságok feladata, az Alkotmánybíróság az ilyen kérdések (ismételt) elbírálására nem rendelkezik hatáskörrel.
- [25] A támadott döntésében a másodfokon eljáró bíróság a jogvita mikénti eldöntése szempontjából lényegesnek tartott kérdésekben állást foglalt és a jogvitát jogerősen eldöntötte. Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy a Miskolci Törvényszék a támadott döntésében az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakat – nemcsak a szerződés mikénti minősítése, hanem az elszámolás, valamint az indítványozónak az az alapját képező felperesi kimutatással kapcsolatban előadott érvei vonatkozásában is – azok helyes indokaira tekintettel hagyta helyben. A Miskolci Törvényszék támadott döntése is rögzítette, hogy az irányadó jogszabályok és joggyakorlat alapján – összhangban az elsőfokú döntésben foglaltakkal – az indítványozó által vitatott szerződés az indítványozói érveléssel szemben nem forint, hanem deviza (CHF) alapú szerződésként jött létre, és az elsőfokú bíróság nem sértett jogszabályt,

amikor elfogadta a tartozás összegszerűségének meghatározásához a felperes által készített – és korábban az indítványozó által sem kifogásolt – kimutatásokat. Támadott döntésében a törvényszék rámutatott: „alaptalan az alpereseknek a követelés összegszerűsége vonatkozásában előadott fellebbezési hivatkozása. Felperes követelésének összegszerűsége alátámasztására két kimutatást is csatolt. Egyrészt hivatkozott a 2015. március 16. napján elkészített felülvizsgálati elszámolásra és az annak mellékletét képező újraszámítás részletes levezetése megnevezésű iratra. Másrészt követelésének összegszerűségét a 2015. december 4. napján kelt [...] forintosításra alapította. Emellett az elsőfokú bíróság felhívására a 21. sorszám alatti előkészítő iratában felperes csatolta a törlesztőrészletek összegére, megfizetésére, illetőleg annak elszámolására vonatkozó táblázatos kimutatást. [...] Pontosan megállapítható az is, hogy milyen bázisárfolyamon (K sor), milyen aktuális árfolyamon (R sor) és milyen MNB bázisárfolyamon (0 sor), illetőleg milyen MNB aktuális árfolyamon (P sor) került sor az elszámolásra. Ezért nem megalapozott az alperesek fellebbezésében előadott azon hivatkozás, mely szerint a Magyar Nemzeti Bank árfolyamának alkalmazása helyett a semmisnek minősült bázisárfolyammal történt az elszámolás. [...] Ugyanakkor a követelés összegszerűsége tekintetében a törvényszék álláspontja szerint a felperes [...] által 2015. december 4. napján elkészített forintosításnak volt jelentősége. Az [adós] részére megküldött ezzel kapcsolatos okirat tartalmazta, hogy a felperes [a forintosítási tv.-ben] írt kötelezettségének eleget téve a szerződésből eredő, devizában nyilvántartott tartozás forintra váltása érdekében szerződésmódosítást kezdeményezett. Tájékoztatásra került [...] arról is, hogy a devizában nyilvántartott követelést az MNB által 2015. augusztus 19. napján jegyzett hivatalos devizaárfolyamon [...] forint követelésre váltja át [...]. A [forintosítási tv.] 13. § (1) bekezdése szerint az érintett fogyasztó a devizakölcsön szerződések forintra átváltott módosított szövegének kézbesítését követő harminc napon belül a) igazolható módon írásban nyilatkozhat arról, hogy a szerződés módosítását nem fogadja el vagy b) jogosult a szerződést díj-, költség- és járulékmentesen, igazolható módon felmondani. A 13. § (3) bekezdése szerint a fogyasztó (1) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozatának egyértelműen tartalmaznia kell azt, hogy a szerződés módosításához nem járul hozzá. [...] A 13. § (5) bekezdése szerint, ha a fogyasztó határidőben nem élt az (1) bekezdésben foglaltakkal, úgy kell tekinteni, hogy a pénzügyi intézmény által megküldött, e törvény rendelkezéseinek megfelelő szerződésmódosításra vonatkozó ajánlatot teljeskörűen elfogadta és a szerződés közös megegyezéssel módosult. Arra vonatkozóan a perben nem merült fel adat, hogy [az adós] a részére megküldött [...] forintosítással kapcsolatosan felperes [...] felé panasszal élt, illetőleg, hogy olyan nyilatkozatot tett, hogy az abban foglaltakat nem fogadja el, a forintosítás mellőzését kéri, vagy hogy a szerződést felmondta. Mindebből pedig az következik, hogy a felperes [és az adós] között létrejött szerződés a 2015. december 4. napján kelt ajánlatban foglaltaknak

megfelelően módosult. Az ajánlat tartalmazta a forintra történő átváltás módosuló szerződési feltételeit is. Itt feltüntetésre került [...] a forintban nyilvántartott, lejárt követelés összege [...]. A devizában nyilvántartott, még nem esedékes követelés összege (deviza és forint) [...]. A forintra átváltás és a követelés elengedését követően a forintban nyilvántartott, még nem esedékes tőkekövetelés összege 3 251 419 Ft. [...] Az okirat tájékoztatást tartalmazott a szerződésmódosítás mellőzéséről és a szerződés felmondásának lehetőségéről. Miután [...] az adós] a forintosítással kapcsolatosan panasszal nem élt, így a [forintosítási tv.] 13. § (5) bekezdése alapján megállapíthatóan a [...] hitelszerződés módosításra került [...]. Ennek alapján pedig [az adós] tartozása a szerződésmódosítás folytán 3 251 419 Ft-ban került meghatározásra. Ez az összeg volt, ami felperes részére engedményezésre került. Mindezek alapján megállapítható az, hogy az alperesek által az elsőfokú eljárás során, illetőleg a fellebbezésben az összegszerűség vonatkozásában előadottak nem alaposak. Téves alperesek azon hivatkozása, mely szerint az elsőfokú bíróság a forintosítást voltaképpen tartozáselismerésnek tekintette. [...] A forintosítás következtében egyértelműen meghatározásra került [az adóst] még terhelő követelés összege. [Az adós] nem volt elzárva attól, hogy amennyiben a felperes [...] által készített kimutatást számszakilag vitatja, a forintosítással kapcsolatosan panasszal éljen vagy a szerződést felmondja. Ilyenre azonban nem került sor. Alperesek kizárólag a kereset előterjesztését követően – közel hat év elteltével – tették vitássá azt, hogy a forintosításban megjelölt összeg nem megalapozott. [...] A szerződés közös megegyezéssel történő módosítására figyelemmel nem volt jelentősége azon alperesi hivatkozásoknak, hogy a csatolt felülvizsgálati elszámolás alapján nem állapítható meg a felperesi követelés összegszerűsége pontosan, illetőleg, hogy a felülvizsgálati elszámolás az alperesi álláspont szerint a tisztességtelen árfolyamon készült a tisztességes árfolyam figyelmen kívül hagyásával, valamint, hogy nem kerületek a törlesztőrészletek újra számolásra” {lásd: Indokolás [24]–[34]}.

- [26] A rendelkezésre álló iratok alapján tehát az állapítható meg, hogy – szemben az indítványozónak a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmére vonatkozó állításával – a támadott döntésben a bíróság állást foglalt a DH1. tv. indítványozó által hivatkozott rendelkezésének sérelmével, valamint a forintosítási tv. alkalmazásának következményeivel és jelentőségével kapcsolatban. Önmagában az a tény, hogy az eljáró bíróságok valamely szakkérdésben a peres fél által képviselttől eltérő jogi következtetésre jutnak az egyébként indokolt döntésükben, az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján nem veti fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét.
- [27] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a támadott ítélet kapcsán nem volt feltárható olyan, az alkotmányosság szintjére felérő indokolási hiányosság, amely az Alkotmánybíróság beavatkozását, és a támadott döntések alaptörvény-ellenessége megállapításának és megsemmisítésének szükségességét megalapozottan felvethette

volna. A bíróságok indokolási kötelezettségéből ugyanis nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]}. „Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának nem minden egyes részletre, hanem az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie.” {lásd: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31], megerősítette pl.: 18/2018. (VI. 12.) AB határozat}.

- [28] Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak, tévesnek, a bíróságok jogértelmezését *contra legem*nek és ezekből kifolyólag magára nézve sérelmesnek tartja, a fentebb idézett állandó gyakorlat szerint nem tekinthető az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek.
- [29] Mindezek miatt az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is fontosnak tartotta hangsúlyozni, hogy töretlen gyakorlata szerint a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [30] Összefoglalva: az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény felhívott rendelkezésével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát megalapozhatná.
- [31] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz befogadására, mivel az nem felel meg az Abtv. 29. §-ában írott feltételeknek, nincs lehetőség. Az Alkotmánybíróság ezért a kérelmet az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az 56. § (1)-(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. január 14.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
előadó alkotmánybíró